

Medicijnen voor het gezondheidscentrum

Het gezondheidscentrum in Diyarbakır is gestart in april 1999. De gemeente Diyarbakır, afdeling Volksgezondheid, heeft de mogelijkheid geboden om gezondheidszorg te geven aan mensen die niet bij de gebruikelijke instellingen terechtkunnen. Het centrum is verantwoordelijk voor het personeel. Allen zijn aangesloten bij de vakbond DISK. Dit is een algemene vakbond waarvan de leden grotendeels minderheden zijn. Deze vakbond wordt niet erkend door de overheid. Hierdoor zijn er regelmatig wrijvingen met diezelfde overheid.

Het gezondheidscentrum geeft zorg aan mensen die nergens anders terechtkunnen, vanwege hun slechte financiële omstandigheden, doorgaans veroorzaakt door hun afstamming en de langdurige strijd die in dit gebied heeft plaatsgevonden.

De medewerkers, patiënten & mogelijkheden

Om effectief te kunnen werken, worden patiënten geïnformeerd en begeleid in hun eigen taal. Vanwege ontbrekende scholing en goede informatie, weten velen niet hoe zij kinderen en zichzelf moeten beschermen. Eigen goedkope 'oplossingen' zorgen vaak voor gevaarlijke en soms levensbedreigende situaties. Voorlichting ter voorkoming van allerlei problemen, ziektes en infecties,

is noodzakelijk en heeft een hoge prioriteit.

Dokters, tandartsen, verloskundigen, verpleegkundigen, laboranten en specialisten, ondersteund door een groot aantal vrijwilligers, hebben naast

hun reguliere praktijk veelal plaatsgemaakt om deze groep hulpbehoevenden te helpen. In het gezondheidscentrum zijn hiervoor twee poliklinieken, tandartsuitrusting, röntgenapparatuur, een verloskamer, laboratorium, eerste hulpafdeling, quarantaineafdeling, apotheek, EGK-apparaat, ultrazone apparaat en ambulance beschikbaar.

Tijdens het spreekuur (dat wij afgelopen zomer een ochtend hebben geobserveerd) zagen we mensen terugkomen bij de dokter, omdat er geen medicijnen meer zijn in de apotheek van het gezondheidscentrum. Het is droevig om een apotheek te zien met mooie en schone kasten, maar wel heel erg leeg! Medicijnen die het leven een beetje moeten verlichten van mensen die het toch al ontzettende zwaar hebben; medicijnen die de pijnen moeten verzachten; medicijnen om verdere uitbreiding van een ziekte moeten voorkomen. Er was zelfs geen penicilline meer.

Graag hadden wij deze mensen willen helpen door geld te geven, waarmee ze bij de gewone apotheek de voor hen erg dure medicijnen zouden kunnen kopen. Helaas kan dit gewoonweg niet; niet door de dokter én niet door ons. Het zou niet terecht zijn om een paar mensen wel te helpen en anderen in steek te laten. Het is ontzettend moeilijk om in dit soort gevallen niets te doen.

Gelukkig is er wel de mogelijkheid om regelmatig voorlichtingsbijeenkomsten te organiseren. Veelvoorkomende problemen – zoals het op een hygiënische wijze borstvoeding geven – wordt in hun eigen taal besproken. Op deze bijeenkomsten geven de deskundigen antwoord op vragen van de bevolking. Tevens begeleidt men patiënten naar andere instanties, omdat ze de Turkse taal niet (goed) beheersen. Ook vanwege lichamelijke en/of psychische noodzaak zal er hulp aanwezig zijn.

Via bemiddeling hebben we in ieder geval bereikt dat de hulporganisatie CIBO uit Eindhoven een geldelijke bijdrage heeft geleverd aan het

gezondheidscentrum. Dit gebaar heeft vervolgens een aantal mensen van het plaatselijke bedrijfsleven en de medicijnenleverancier, waarmee we contact hebben, gestimuleerd om ook medewerking te bieden. Hierdoor heeft het gezondheidscentrum bijna twee maal zoveel medicijnen gekregen als verwacht.

Daarnaast hebben we zelf, middels een collecte en verkoop op de Haagse Schilderbazaar in november, ook een geldbedrag bijeengebracht. Dit zal eveneens ten goede komen aan het centrum.